

Israel eller Jordan havde villet tiltræde statutten, hvilket negative resultat blev meddelt plenarforsamlingen af rådet, hvis formand indledede behandlingen af spørgsmålet i det politiske ad hoc udvalg med en redegørelse. Der blev herefter fra svensk side fremsat et resolutionsforslag, som i hovedsagen svarede til det, Sverige og Nederlandene var fremkommet med under 4. forsamling. Det gik dels ud på at opfordre regeringerne i Israel og Jordan til at afgive en række erklæringer om at respektere menneskerettighederne og den frie adgang til de hellige steder samt om at samarbejde med FN's kommissær ved gennemførelsen af resolutionens bestemmelser, dels gav det i 17 artikler regler for FN's overopsyn med beskyttelsen af og den fri adgang til de hellige steder. Resolutionsudkastet fremhævede, at det kun tilsigtede en praktisk foreløbig ordning. Forslaget vandt imidlertid ikke tilstrækkelig tilslutning i udvalget.

Fra belgisk side blev der fremsat et resolutionsforslag, hvorefter det skulle pålægges 4 af formynderskabsrådet udnævnte personer i samråd med de regeringer, der har den faktiske kontrol med de hellige steder, og med andre interesserede stater og myndigheder at undersøge betingelserne for at nå til en ordning, som under FN's tilsyn ville skabe en effektiv beskyttelse af de hellige steder og de religiøse interesser i det hellige land.

For at gøre det svenske forslag mere acceptabelt foreslog Amerikas Forenede Stater, Storbritannien og Uruguay en ændring, der dels gik ud på at fremhæve, at hele ordningen var midlertidig, dels erstattede det andet afsnit af det svenske resolutionsforslag med en kortfattet beslutning om at sende en repræsentant for FN til Jerusalem for at overvåge FN's interesser der og gennemførelsen af resolutionens første del samt afgive beretning til 6. plenarforsamling. Sverige accepterede ændringsforslaget, og såvel Israel som Jordan tiltrådte herefter det svenske forslag, men selv dette var ikke tilstrækkeligt til at få det gennemført.

Ved afstemningen i udvalget opnåede det belgiske forslag 30 stemmer mod 18. De nordiske lande ligesom Amerikas Forenede Stater og Storbritannien stemte imod, eftersom man var klar over, at resolutionen på grund af Israels og Jordans modstand imod den ikke ville føre til noget praktisk resultat. Med hensyn til det svenske forslag vedtog udvalget med 25 stemmer mod 18 ikke at sætte det under afstemning. Det belgiske forslag kom til afstemning i plenarforsamlingen den 15. december 1950, men opnåede heller ikke her den fornødne to trediedels majoritet, idet atter 30 stemte for og 18 imod. Det svenske forslag blev ikke fremsat i forsamlingen. Det lykkedes derfor ikke forsamlingen at nå til noget resultat om dette punkt på dagsordenen, således at tilstanden stadig er uforandret.

b. Hjælp til Palæstinaflygtningene.

4. plenarforsamling havde ved en resolution af 8. december 1949 oprettet en særlig hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge i den nære Orient*). Direktøren for denne organisation afgav en beretning til plenarforsamlingen om arbejdets forløb. Beretningen viste desværre, at den oprindeligt beregnede nedgang i antallet af flygtninge, der trængte til understøttelse, ikke havde holdt stik, idet kun et fåtal havde fundet beskæftigelse ved det opstillede arbejdsprogram. Der var fortsat ca. 800 000 flygtninge, som trængte til hjælp. Beretningens forslag gik dels ud på at forbedre flygtningenes levevilkår og yde dem bistand ved en ny bosættelse, dels på et nyt overslag over udgifterne og en realistisk gennemgang af programmets finansiering. Bidragene for 1950—51 havde ikke været tilstrækkeligt store, og for perioden 1. juli 1951—30. juni 1952 ville der tiltrænges yderligere 50 millioner dollars, hvoraf 20 millioner til direkte understøttelser og 30 millioner til programmet for at skabe arbejde for flygtningene og gøre dem selvhjulpne.

Spørgsmålet gav anledning til længere drøftelse i udvalget. Fra de arabiske staters

*) Se beretn. 4, saml., s. 28—29.